

РЕШЕНИЕ

№ 17189

гр. София, 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9768** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

С жалба от 18.09.2025 г. адвокат – пълномощник на управителят на „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД е оспорил частите от РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърдени с Решение № 1923/15.08.2025 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП. Оспорва се и решението в частта, относно оставяне без разглеждане жалбата за данъчни периоди: м.12.2028 г.; м.01.2029 г.; от м. 03 до м. 05.2019 г.; м.м. 08, 10, 12.2019 г.; от м. 02. До м. 09.2020 г.; от м. 12.2020 г., до м. 11.2021 г.

Дружеството – жалбоподател е представлявано от упълномощения адвокат Н. Г., която: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебно-счетоводна експертиза, прието без оспорване; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно списък; допълнително е представена писмена защита.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 30-46 от делото) е възложена ревизия на „Пик енд М инвест“ ЕООД за определяне задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от м. 01.12.2018 г. до 31.12.2021 г. Процесната ревизия се

явява повторна, понеже с Решение № 11653/30.10.2024 г. на ВАС, по адм. дело № 5637/2024 г. е прогласена нищожност на РА № Р-22221022001084-091-001/17.03.2023 г., в частите, потвърдени от директора на дирекция „ОДОП“ - С., относно начислени допълнителни задължения за ДДС, в размер на 24 097 лв. и лихви - на 9 776, 68 лв., за данъчни периоди м. 09.2018 г., м. 10.2018 г., м. 01.2019 г., м. 02.2019 г., м. 05.2019 г., м. 06.2019 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г., м. 01.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 03.2021 г.

За повторната ревизия е съставен ревизионен доклад (л. 65 от делото), срещу който е подадено възражение (неуважено) и въз основа на който е издаден процесният РА № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г. (л. 46). Ревизионният акт е оспорен пред решаващия административен орган изцяло, но с Решение № 1923/15.08.2025 г. директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С.: А/ оставил без разглеждане, поради липса на правен интерес жалбата в частите, относно данъчни периоди: м.12.2028 г.; м.01.2029 г.; от м. 03 до м. 05.2019 г.; м.м. 08, 10, 12.2019 г.; от м. 02. до м. 09.2020 г.; от м. 12.2020 г., до м. 11.2021 г.; Б/ потвърдил акта в оспорените части, относно: установените резултати по ЗДДС, за данъчни периоди м. 02.2019 г., м. 06.2019 г. и м. 09.2019 г., заедно със законните лихви (не посочен размер); начислените лихви за данъчни периоди: м. 07.2019 г., м. 01.2020 г., м. 10.2020 г., м. 11.2020 г. и м. 12.2021 г.

През ревизираните периоди дейността на дружеството била свързана с проектиране на инвестиционни проекти, производство на арматурни заготовки и строителни материали, търговия със строителни материали и ремонтни дейности. За осъществяване на дейността си, за което ползвало наето складово помещение в [населено място].

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновали изводите си, са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия.

Отказано е право на приспадане на ДК, на основание чл.68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал.1, т.1 ЗДДС, в общ размер на 8 036, 80 лв. по фактури (таблица от РД, л. 67 от делото), издадени от „Юнайтед партнърс Ейч Ар“ ЕООД с предмет „услуга“ и „стока“. Изискани са и са представени от това дружество: 12 броя фактури, издадени към „Пик енд М инвест“ ЕООД; 12 броя договори; Приложение № 1 към договорите, за извършени товаро-разтоварни дейности с посочени часове и цена от 25 лв. на час, транспортни разходи и лицата, които са извършили товаро-разтоварните дейности; 12 броя приемо-предавателни протоколи за извършена и приета товаро-разтоварна. С обяснителна записка управителят на „Юнайтед партнърс Ейч Ар“ ЕООД - С. Б. заявила, че не може да предостави данни за счетоводно отразяване на извършени доставки с получател „Пик енд М инвест“ ЕООД, поради повреда на счетоводния софтуер.

Относно процесните пет спорни фактури ревизиращите са направили следните констатации:

- за фактура № [ЕГН] /08.02.2019 г. с ДДС 1610 лв. и предмет на доставката „услуга по договор“ е представен фискален бон от 15.02.2019 г. с рег. № 3700297 и № на фискалното устройство ЕД 272455, но след справка било установено, че плащането не е отразено по същото фискално устройство, а фактура с този номер е отразена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС за м.02.2019 г., с име на получател „Техникал конструкторски компани БГ“ ООД;

- за фактура № [ЕГН]/ 15.02.2019 г. с ДДС 1 590 лв., с предмет „услуга по договор“ е представен фискален бон от 15.02.2019 г. с рег. № 3700297 и № на ФУ ЕД 272455, но след проверка е установено, че плащането не е отразено по същото фискално устройство, а фактура с този номер е отразена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС за

м.02.2019 г. с получател „Техникал конструкторски компани БГ“ ООД;

- фактура № [ЕГН] /24.06.2019 г. с ДДС 1 576 лв., с предмет „услуга по договор“ не е отразена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС на доставчика;

- за фактура № [ЕГН] /18.09.2019 г. с ДДС 1 620 лв., с предмет „услуга по договор“ е представен фискален бон, като плащането е отразено по съответното фискално устройство, но фактура с този номер не е отразена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС;

- фактура № [ЕГН] / 24.09.2019 г. с ДДС 1 640 лв., с предмет „услуга по договор“ - представен е фискален бон като плащането е отразено по съответното фискално устройство, но фактура с този номер не е отразена в дневника за продажби и в СД по ЗДДС.

С процесното Решение № 1923/15.08.2025 г. директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е потвърдил и следните констатации (мотиви) на ревизиращите органи, касаещи споменатия по – горе РА № Р-22221022001084-091- 001/17.03.2023 г., прогласен за нищожен с Решение № 11653/30.10.2024 г. на ВАС, по адм. дело №5637/2024 г. Ответникът е отчел също, че: по отношение на лихвите, в размер на 1 246, 72 лв. с решението си съставят на ВАС е приел да не са предмет на касационно оспорване; „за ревизираните периоди са погасени задължения, в общ размер на 31 358, 79 лв., в т.ч. главница 21 157 лв., лихви, начислени до датата на предходния РА - 9 617, 93 лв. и допълнително начислени лихви, в размер на 583, 86 лв., изчислени до датата на погасяване на задълженията, а не до датата на издаване на акта“.

Съдът, като споделя част от изложените с жалбата възражения и доводи приема, че е основателна. Това становище е обусловено и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, за което се каза, че не бе оспорено от процесуалния представител на ответника.

Относно отказа на ДК, в размер на 8 036, 80 лв., начислен с фактурите, издадени от „Юнайтед партньърс Ейч Ар“ ЕООД.

В тази част ревизионният акт е материално незаконосъобразен и необоснован.

Констатираните грешки (отразяване в дневника за продажби на друго дружество, като получател; неотразяване на част от фактурите и несъответствия между фискални бонове и номер на ФУ) са дали основание на ревизиращите органи по приходите (споделено и от решаващия орган) да направи по отношение на всички фактури извода, че: „фактурираните доставки не са реално осъществени и процесите фактури са издадени без причина, съответно е ползван неоснователно данъчен кредит“, като на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС е отказано правото на приспадане, в размер на 8 036, 80 лв. Този обобщаващ извод е мотивиран и обобщен с решението на ответника така: „фактурите, по които се претендира право на данъчен кредит не са изготвени в съответствие с изискването на чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС“, защото не съдържат „изчерпателна и достатъчна информация относно индивидуалните белези и начина на изпълнение на процесите доставки“; „дружеството - доставчик има наети лица на трудови правоотношения, но за същите липсват данни да са внасяни здравноосигурителни вноски и данък върху доходите на физическите лица; липсват и данни доставчикът да е разполагал с материално-техническа база, наличието на активи (собствени или наети), необходими за изпълнението на услугите; за ревизираните периоди в дневниците за покупки на „Юнайтед партньърс Ейч Ар“ ЕООД не са отразени фактури за направени разходи, присъщи на дружества, извършващи стопанска дейност; не са подавани и ГДД по чл. 92 ЗКПО, вкл. за 2019 г.“.

Както нееднократно се изтъква в съдебната практика: „кадровата, материалната и техническата обезпеченост на доставчиците (в случая- „Юнайтед партньърс Ейч Ар“ ЕООД) не е елемент от фактическия състав за признаване правото на данъчен кредит на получателя, понеже техните действия/бездействие не подлежат на контрол от страна на получателя (решението на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-140/11, както и по дело С-18/13). Според първия

диспозитив от решението по съединени дела С-80/11 и С-140/11 конкретно цитираните норми от Директивата за ДДС „не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от данъка върху добавената стойност, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки“. Според заключението на вещото лице, от представените от страна на оспорващото дружество: дневници на сметка 401 “Доставчици“ – контрагент „Юнайтед партньрс Ейч Ар“ ЕООД; аналитични оборотни ведомости; оборотни ведомости на синтетични сметки сумарно, и главни книги по периоди се установява, че доставките по процесните фактури са отразени като текущ разход за основната дейност на дружеството, в периода на получаването им, с право на пълен данъчен кредит, както следва: дебит сметка 602 “Разходи за външни услуги“; дебит сметка 4531 “Начислен ДДС от покупки“, кредит сметка 401 “Доставчици“, а за извършеното плащане към доставчика в брой: дебит сметка 401 “Доставчици“; кредит сметка 501 “Каса в лева“. Ревизиращите органи не са изложили мотиви, с които изрично да дискредитират доказателствената стойност на представените: договори, приложения към тях, за извършени товаро-разтоварни дейности с посочени часове и цена от 25 лв. на час, транспортни разходи и лицата, които са извършили товаро-разтоварните дейности; 12 броя приемо-предавателни протоколи за извършена и приета товаро-разтоварна дейност. Тези документи не бяха оспорени от ответника в съдебното производство. От друга страна, неоснователно в тежест на „Пик енд М инвест“ ЕООД е вменен фактът, че част от фактурите са отразени от „Юнайтед партньрс Ейч Ар“ ЕООД с друг получател. Ревизионен акт № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г. е незаконосъобразен и необоснован, и в останалите части.

Основателно е възражението на дружеството, че решаващият административен орган е игнорирал направеното с жалбата по чл. 152 ДОПК възражение за неяснота, относно начислените с РА задължения, лихвите към тях и извършеното прихващане. В тази връзка Съдът кредитира изцяло заключението на съдебно-счетоводната експертиза. Основателно е и оспорването на Решение № 1923/15.08.2025 г., на директора на Дирекция „ОДОП“-С. в частта, относно оставяне без разглеждане жалбата за данъчни периоди: м.12.2028 г.; м.01.2029 г.; от м. 03 до м. 05.2019 г.; м.м. 08, 10, 12.2019 г.; от м. 02. до м. 09.2020 г.; от м. 12.2020 г., до м. 11.2021 г. Тези периоди имат отношение към установения с процесния РА краен резултат, за което ще стане дума по – долу в настоящото съдебно решение.

Общият размер на задълженията, установени с предходния РА № Р-22221022001084-091-001/17.03.2022 г. е 35 120, 40 лв. (главница и лихви), които били изцяло и доброволно внесени от дружеството – жалбоподател на 12.06.2023 г.

С цитираното по – горе решение на ВАС от 30.10.2024 г., по адм. дело № 5637/2024 г. е прогласена нищожност на първия РА, № Р-22221022001084-091-001/17.03.2023 г., относно задължения за: главница - 24 097 лв. и лихви - 9 776, 68 лв. или общо: 33 873, 68 лева. Разликата над тази сума, до размера на установените с предходния РА задължения от 35 120, 40 лв. е по отношение на лихвите, в размер на 1 246, 72 лв., начислени във връзка със сторнирани с кредитно известие фактури, издадени от „Недстийл кнстръкшън“ ЕООД и „А. строй билд“, за които съставът на ВАС приел, че не са предмет на касационно оспорване.

Доброволно внесената от дружеството сума от 35 120, 40 лв. на 12.06.2023 г., намалена с

потвърдените задължения по предходния, нищожен РА № Р-22221022001084-091-001/28.03.2022 г. лихви 1 246, 72 лв. формира надвнесена сума, в размер на 33 873, 68 лв. към 12.06.2023 г., т.е. - преди започване на настоящото производство, възложено със ЗВР № Р-22221024005878-020-001/12.11.2024 г. както сочи и вещото лице: „от констативната част на РА № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г. (процесния) не става ясно: защо се извършва прихващане на отменени задължения по Решение № 11653/30.10.2024 г. на ВАС, ведно с изчислените лихви върху тези задължения; защо се доначисляват допълнителни лихви върху отменените задължения, от момента на предходния акт до датата на погасяване на задълженията; в разпоредителната част на РА № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г. се посочва, че лихвите за просрочие са изчислени към датата на новия акт - 29.05.2025 г., а в констативната част – „до датата на действително внесените задължения по предходен акт“ без да е посочена конкретна дата; видно от представените допълнително по делото от процесуалния представител на ответника лихвени листа към РА, само лихвата върху задълженията за м. 02.2019 г. е изчислена до датата на надвнесената сума - 12.06.2023 г., но за другите задължения е посочено, че лихвите са изчислени до 17.07.2023 г., а съгласно колона 8 олихвяването е до датата на РА - 29.05.2025 г.; в резултат на неправилните изчисления (прихващане и суми за възстановяване) с Ревизионен акт № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г. от внесената сума, в размер на 35 120, 40лв. са прихванати задължения, в общ размер на 16 280, 79 лв. (главница и лихви) и е определена сума за възстановяване - 18 839, 61 лв.; за жалбоподателя не е налице задължение, в размер на 16 280, 79 лв., нито по предходния акт, нито по настоящия“. Обобщено: от доброволно внесената („надвнесена“) сума по предходен РА, към 12.06.2023 г., в размер на 33 873, 68 лв., след приспадне на задължението по новия РА № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г. в общ размер на 11 310, 66 лв. (главница ДДС 8 036,80 лв. и лихви 3 273,86 лв.) за жалбоподателя ще е налице сума за възстановяване, в размер на 22 563, 02 лв.

В заключение, предвид гореизложените мотиви, относно отказа на ДК, както и предвид установените грешки в изчисляването на дължими/прихванати парични суми Съдът приема, че Ревизионен Акт № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., в оспорените пред решаващия административен орган и потвърдени от него с Решение № 1023/15.08.2025 г. части, дефинирани по – горе, е необоснован и незаконосъобразен, и подлежи на отмяна.

Уважаването на жалбата обуславя основателност на заявеното от адвоката на дружеството искане за възстановяване разноските, на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК за: държавна такса (25, 56 евро); депозит за вещото лице (675, 60 евро) и адвокатско възнаграждение – 681 евро, с включен ДДС.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221024005878-091-001/29.05.2025 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., В ЧАСТИТЕ, потвърдени с Решение № 1923/15.08.2025 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, относно определени задължения по ЗДДС – 8 036, 80 лева и лихви – 4 489, 49 лева.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ да възстанови на „ПИК ЕНД М ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] разноските за водене на делото и заплатеното възнаграждение на

адвоката, в общ размер на 1 382, 16 евро (хиляда и триста, и осемдесет и две евро, и 16 цента). Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: